

ŠŮTEK

Uvnitř najdete:

• Ohňostroj 2020
• Dozvuky z Vánoc
• Zimní olympiáda
v družině
• Technohrátky
• Beseda o holocaustu

Nepřehlédněte:

• Zpomal, prosím
• Literární stránky
• Skok vysoký
• Sportujeme společně
• Vysvědčení
• Výtvarné práce družiny

OHŇOSTROJ

Je to měsíc, co se nad světovými metropolemi v doprovodu typického hluku a všeobecného veselí rozsvítily tisíce barevných světel. Kde oslavovali příchod Nového roku jako první? Který z ohňostrojů byl ten největší? A který nejkrásnější? Připomeňte si s námi velkolepé novoroční oslavy v našem článku. **Petr Herynek**

Díky časovému posunu svět začal slavit příchod roku 2020 už od úterních 11 hodin dopoledne našeho času. Tou dobou odbila půlnoc na polynéských ostrovech Samoa, Tonga či Kiribati.

Každoroční velkolepé show se dočkali obyvatelé australského Sydney. Novoroční ohňostroj se konal u proslulé budovy Opery a mostu Harbour Bridge. Dvanáctiminutovou šou, které dominovaly světelné efekty znázorňující zlaté palmy, sledovalo na 1,5 milionu diváků, kteří se shromáždili u nábřeží. Rozdíl oproti ČR: + 10 hod

Ačkoliv nový rok s datem 1436 začal podle muslimského kalendáře už 24. října, příležitost uskutečnit nejmegalomanštější silvestrovský ohňostroj si tento bohatý emírát nemohl nechat ujít. Z nejvyšší budovy světa Burdž Chalífa vylétlo s okamžikem půlnoci přes půl milionu ohňostrojových rachejtlí. Některé z nich ozářily nebe nad Dubají i z více než kilometrové výšky.

Asi milion návštěvníků dorazilo přivítat Nový rok na Times Square v americkém New Yorku. Poslední sekundy loňského roku lidé v New Yorku tradičně odpočítávali při spouštění velké křišťálové koule z obřího stožáru, což je tradice datovaná už od roku 1907. Šestitunová koule o průměru 3,5 metru byla spolu s odpočítáváním posledních vteřin do půlnoci spouštěna na špici mrakodrapu, aby své finální polohy dosáhla právě v okamžiku příchodu Nového roku. Pak všichni společně zpívali jednu z nejznámějších novoročních písní anglicky hovořících zemí Auld Lang Syne a také slavný hit New York, New York. Na přihlížející se přitom snášely konfety, kterých bylo více než 1300 kilogramů.

V Londýně ozářilo panorama hlavního města asi 12 tisíc ohňostrojů. Ohňostroje v Londýně ozářily budovy britského Parlamentu i ikonickou atrakci London Eye. Na nábřeží Temže se sešly stovky tisíc lidí, a ačkoliv letos byla místa s výhledem placená, lístky v hodnotě 10 britských liber se vyprodaly dlouho dopředu.

DOZVUKY Z VÁNOC

Před Vánoci jsme v hodině slohu v 6. třídě zkusili experiment. Představili jsme si, jak by asi vypadala zpráva o narození Ježíška, kdyby byli lidé v té době vybaveni našimi moderními IT technologiemi a mobily.
Mgr. Lenka Tomášková

Čau, kluci, narodil se mi syn.

Rychle to všem rozešlete a večer Vás zvu na pivo.

Josef

Zdravím, dnes se mi narodil syn. 😊

Je to Ježíšek. Až bude starší, bude dělat radost dětem a přinese mír na zemi.

PS: Neříkejte to redakci TV Nova!

Ahoj, dnes, 24. prosince se nám narodil syn Ježíšek. Oba i s Maruškou jsou zdraví.

Ahoj, zvu Tě na oslavu narození Ježíška.

Kdy: 24. 12.

Čas: od 21:00 do 4:00 dnes v noci

Těším se na Tebe.

Josef

S

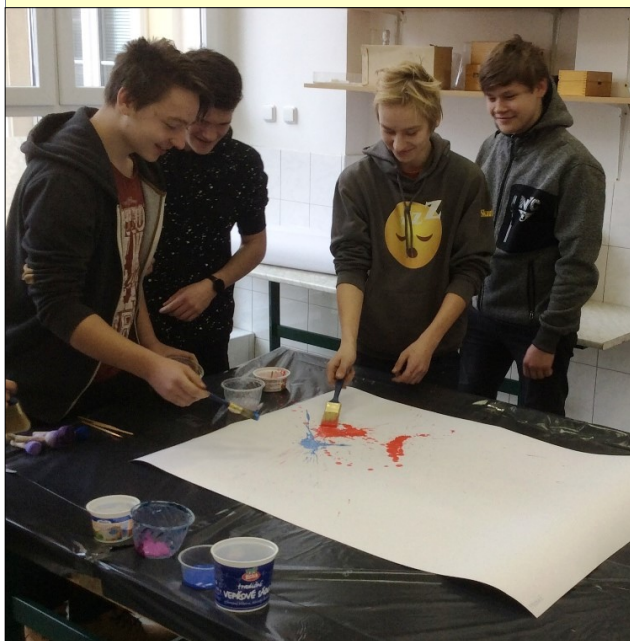
M

S

TECHNOHRÁTKY V LITOMYŠLI

Zájemci z řad žáků 9.tříd, a to jmenovitě: Šimon Lustyk, Filip Skalník, Štěpán Brůžek, Tomáš Král, Natálie Šplíchalová, Sabina Zavadilová, Veronika Melšová, Anička Cachová, Michal Vávra, Kristýna Čermáková, Natálie Schejbalová, Daniel Csóka a Jan Fulík se včera zúčastnili technohrátek na Střední zahradnické a technické škole v Litomyšli. Během celého dne plnili řadu úkolů v jednotlivých odbornostech, které se na škole studují a na závěr luštili kvíz. Ze sedmi zúčastněných škol obsadili při řešení úkolů 1.místo a úspěšným vyluštěním závěrečného kvízu obsadili 3.místo. Nejenže dostali ocenění organizátorů, ale také za každou soutěž vyhráli dort.

Gratulujeme.

Střední škola
zahradnická a technická
Litomyšl

Střední škola
zahradnická a technická
Litomyšl

Střední škola
zahradnická a technická
Litomyšl

PŘEDNÁŠKA O HOLOCAUSTU

V pondělí 27. ledna se uskutečnila beseda o holocaustu. Proběhla v 9. třídě s paní Miroslavou Gölblovou, která je lektorkou Mezinárodního křesťanského velvyslanectví v Jeruzalémě. Paní Miroslava nám vysvětlila význam pojmů spojených s tematikou holocaustu, vysvětlila pojmy antisemitismus atd. Propojila historii se současnou situací ve světě a také se zaměřila na osudy Židů zde v Proseči. Celou dobu nám poutavě vyprávěla, odpovídala na naše dotazy, zhlédli jsme bohatý obrazový materiál a poslechli si dobová svědectví.

Lada Zindulková, Natálie Schejbalová

B

E

S

E

D

A

SOUTĚŽ VE SKOKU VYSOKÉM

Tradiční soutěž ve skoku vysokém byla v letošním roce přesunuta z prosince na 24. leden 2020. Skákalo se poprvé do nového doskočiště. K závodům se sešlo celkem 19 závodníků – 11 chlapců a 8 děvčat. Soutěž měla solidní úroveň a hlavně v boji o 1. místo byla také dramatická, protože ve vedení se střídali dva závodníci. Teprve menší počet pokusů při zdolání výšky 150 cm rozhodl ve prospěch Davida Sodomky (9.B). Na druhém místě se umístil Josef Jeništa (8.třída) se stejným výkonem jako vítěz a třetí skončil Tadeáš Trynkl (8.třída) výkonem 135 cm.

Mezi děvčaty vcelku jasně zvítězila Liliana Poslušná (9.B) výkonem 125 cm před Zuzanou Kopeckou (6.B) 115 cm a Olivíí Nevolovou (8.třída), která skočila 110 cm.

Soutěž mohla být ještě kvalitnější, kdyby se zúčastnili ještě další závodníci, kteří v trénincích skákali výborně, ale závodů se z různých důvodů nezúčastnili. Tak snad příští rok.

Mgr. Jan Stodola

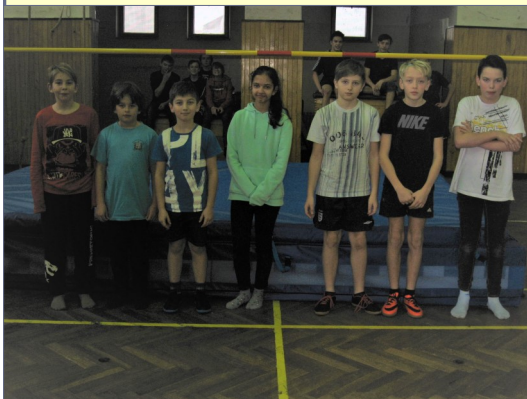
S

P

O

R

T

SPORT NÁS BAVÍ ... SPORTUJEME SPOLEČNĚ

V pátek 30. 1. jsme zahájili náš roční projekt SPORT NÁS BAVÍ ... SPORTUJEME SPOLEČNĚ neboli Olympijský rok 2020 v ZŠ a MŠ Proseč. Při slavnostním ceremoniálu jsme odstartovali naše školní olympijské hry.

Každá třída si vytvořila svoji vlajku a nachystala společné třídní oblečení. Slavnostní zahájení proběhlo v tělocvičně a připomínalo oficiální zahájení olympijských her – zahrnovalo nástup jednotlivých tříd, proslovy hlavních organizátorů, vztyčení olympijské vlajky a zapálení olympijského ohně.

Žáci budou v průběhu roku soutěžit v různých sportovních disciplínách a vyzkouší si

i ty méně tradiční. Těšíme se na všechny sportovce, kteří se soutěží zúčastní.

Mgr. Romana Pešková a Mgr. Josef Roušar

NETRADIČNÍ ZIMNÍ OLYMPIJSKÉ HRY V DRUŽINĚ

V lednu jsme se ve školní družině věnovali zimním sportům. Děti měly možnost, prostřednictvím krátkých ukázek, seznámit se s různými druhy zimních sportů a postupně se tak naladit na netradiční olympiádu, která byla vyvrcholením realizovaného projektu.

V průběhu měsíce si děti vyzkoušely různé výtvarné techniky, použitím těchto zajímavých technik a fantazie dětí vznikaly různé výtvarné práce. Děti nejvíce bavilo zapouštění barev do vlhkého papíru a následné sypání solí. Díky této technice máme mnoho podařených obrázků sportovců. Dále jsme připravovali rekvizity a dekorace na naši netradiční olympiádu, která se konala 24. ledna 2020. Zahájení proběhlo za účasti dětí a rozhodčích, kteří postupně složili olympijský

slib. Potom už mohla olympiáda začít....

Olympijská delegace se přemístila do areálu školy, kde se odehrávala převážná část olympiády. Malí sportovci si tak mohli formou štafety, při které si předávali pochodeň, vyzkoušet některé disciplíny, které jsou součástí ZOH (boby, biatlon, curling, klasické lyžování, rychlobruslení atd.)

Olympiáda proběhla v přátelském duchu a zažili jsme spoustu legrace. Všem, kteří se podíleli na přípravách a realizaci, a především zúčastněným sportovcům patří velké díky.

FOTOGALERIE:

ZE ŠKOLNÍ KNIHOVNY

Do školní knihovny se v prvním pololetí nakoupilo 54 nových knih pro malé i velké čtenáře. Najde zde knížku každý kdo má rád fantasy, dobrodružství, sport, komiks, humor, ale i pohádky nebo příběhy o zvířátkách. Zvu každého z vás, kdo do knihovny chodíte pravidelně, ale i ty z vás, se kterými jsem se tu zatím nesetkala. Kdo se odváží a navštíví naši knihovnu, čeká ho hned několik novinek! Kromě nových knih se nám podařilo vybavit knihovnu novým nábytkem, kobercem a sedacími vaky. V neposlední řadě se na vás od února těší nová paní knihovnice!

Já vám přeji, ať zde naleznete knížku, která vám ani spát nedá!

Marie Rejmanová

Seznam nových knih:

Pohádky a příběhy: Bobr a Liška, Drak Natlučnos, Adélka a zlobidýlko, Kuba nechce číst, Pavlík sám na světě, Kouzelná třída, Kouzelná třída pokračuje, Školní detektiv, Ema a kouzelná dvířka, Sára 1-3díl, Malá baletka 1-6díl, Hasičské pohádky, O autech-pohádky na čtyřech kolech, Kouzelné kot'átko, Osamělý králíček, Srnečka Sisi, Veverka Viki, Křečkovy zázraky, Zachráněná sovička

Sportovní: Lionel Messi, Cristiano Ronaldo, Fotbaláci, 101 věcí o fotbale, Jaromír Jágr, Petr Čech, Fotbalová hvězda

Fantasy: Hobit, Pán prstenů 1-3díl

Dobrodružný: Prašina, Boříkovy nové lapálie, Obr Dobr, Karlík a továrna na čokoládu, Dívka s pomeranči

Humor: Babička drsňačka, Půlnoční gang

Komiks: Robinson Crusoe, Rychlé šípy ve stínadlech, Chata v jezerní kotlině, Přístav volá, Asterix a Kleopatra, Ocelová křídla, Božena Němcová, Jak vycvičit draky, Deník Anny Frankové, To je Praha

ZPOMAL, PROSÍM

aneb Výrazný úspěch mladých literátů

Ve středu 18.12. 2019 se v Preventivně informačním centru Krajského ředitelství

policie Pardubického kraje uskutečnilo slavnostní vyhodnocení a vyhlášení výsledků výtvarné a literární soutěže „Zpomal, prosím“.

Pro nás bylo velice příjemné zjištění, že v kategorii literárních prací se mezi prvními třemi v krajském kole této soutěže umístily hned dvě naše žákyně z 9. ročníku, a to **Veronika Janková** získala **3. místo** za báseň „Sundej nohu z plynu“ a **Tereza Černecká** s povídkou „Autonehoda“ obsadila dokonce **1. místo**. Obě práce zároveň postoupily do celostátního kola této soutěže.

Slavnostního vyhlášení výsledků se zúčastnil také ředitel Krajského ředitelství policie Pardubického kraje **plk. Mgr. Jan Ptáček, MBA**, který také ceny a diplomy vítězům předával spolu s kapitánem **Mgr. Jiřím Tesařem**, koordinátorem prevence, a zástupkyní **BESIP** při Ministerstvu dopravy ČR.

Všichni vyhodnocení získali diplomy a množství drobných i cenných dáreků.

Děvčatům blahopřejeme, děkujeme za vzornou reprezentaci **ZŠ a MŠ Proseč** a budeme jim „držet palce“ v celostátním kole.

Mgr. Zdeněk Pecina

S

O

U

T

Ě

Ž

Také naše redakce oběma děvčatům gratuluje a jejich práce Vám přinášíme:

AUTONEHODA

Blíží se zimní prázdniny a sourozenci Nikola a Martin se s rodiči rozhodli, že pojedou na chatu. Vše si sbalili, a protože měl Martin ještě čas, sedl si na pohovku a díval se na televizi. Rodiče na cestu brali řízky s chlebem, ale Niki si na cestu vzala raději i dvě čokoládové sušenky a jablko, aby neměla hlad, protože chata byla až v Polsku a cesta trvala téměř pět hodin a k tomu ještě deset minut lesem. „Jedeme, děti,“ řekla maminka. A tak si vzali bundy a zavazadla a vyrazili na chatu. Počasí jim moc nepřálo, byla mlha a prudce přšelo až nebylo skoro vidět ven okny auta. Nikoho ale nenapadlo, co se může stát.

Jeli asi půl hodiny, když vtom si táta všiml, že zapomněl doma na skříňce doklady, a tak se pro ně museli vrátit. Táta najednou začal zrychlovat, aby byl doma co nejdřív. „Tati, nejezdi tak rychle, ještě se něco stane!“ řekla Niki docela nahlas a podívala se na něj zamračeným pohledem, ze kterého bylo jasně poznat, že to zní jako rozkaz. Ale táta s tím nic nedělal, jako kdyby Niki nic neřekla, a dál pokračoval v rychlé jízdě. To se už nelíbilo ani Martinovi a mámě, ale i když ho také napomínali, nic neudělal a jen řekl: „Pojedu tak rychle, abychom tam nedojeli do večera a už se o tom s vámi nebudu bavit.“ Náhle kvůli mokré a místy zledovatělé silnici dostalo auto smyk a táta prudce zabrzdil. Ani se nezeptal, jestli jsou všichni v pořádku, jen jim řekl, že vidí, že to ubrzdil a ubrzdí to klidně znovu, a opět pokračoval v jízdě rychlostí kolem sto dvaceti kilometrů, dokonce ani v obci nedodržel předepsanou rychlost. Po chvíli se před nimi objevilo nějaké starší červené auto, které jelo velice pomalu a táta se ho snažil stále předjet. „Nepředjížděj to auto, tady se předjíždět nesmí!“ volali ostatní, ale táta má svou hlavu, a tak je opět neposlechl. Začal předjíždět, ale neuvědomil si či spíše nevěděl, že hned před tím autem je prudká zatáčka a hned pod ní dlouhý sráz dolů. V prudké rychlosti otočil volant a mířil od srázu přímo do skály. Začal panikařit, a tak obrátil volant od skály, jenže kvůli mokré silnici mu auto opět směřovalo do srázu a pořád se to opakovalo. Všichni ostatní křičeli hrůzou a Niki rukou svírala držák u dveří a strachem k němu byla jako přilepená. Jako by se čas kolem nich zpomalil. Z konce zatáčky se vyřítilo velké bílé auto, a protože je jeho řidič spatřil pozdě, narazilo do nich. Obě auta mířila přímo ze srázu. Martin s Niki cítili, jak pod nimi už není žádná silnice a jak padají přímo dolů. Nikdo nevěděl, co má dělat, nemohli vyskočit, nemohli dělat vůbec nic, jen čekat a doufat, že přežijí.

Obě auta narazila na zem a začala se převracet na střechu a zase zpět. Když tohle hrozné padání a přetáčení přestalo, Niki byla jediná, kdo byl alespoň trochu při vědomí. Cítila všude strašlivou bolest a nemohla se ani pohnout, celá se třásla strachem, a i když se snažila zavolat Martina nebo mámu s tátou, nešlo to. Nemohla ze sebe dostat ani hlásku, jen se dívala na své nohy. Všimla si, že je jedna noha zaseklá mezi máminou sedačkou, a když byla schopná pootočit hlavu, uviděla všude jen krev, jak stéká po sedačkách a po oknech na zem. Martin měl hlavu prostrčenou oknem a krvácel z ní. Máma měla rozdrčenou ruku a ztratila hodně krve a táta vypadal jak mrtvý. Niki nemohla dělat nic, s brekem sledovala, jak je máma a Martin v bezvědomí a snad umírají. A viděla tátu, jak se na ni dívá prázdným chladným pohledem. Po nějaké chvíli uslyšela sirény hasičů, které mířily směrem k nim. Tušila, že je zavolal ten pán z červeného auta, a v ten moment mu byla neskutečně vděčná. Najednou uslyšela hasiče, jak říkají, že v bílém rodinném autě jsou také těžce zranění. Do očí se jí hrnulo ještě více slz. V bílém autě byly totiž dvě malé holčičky, které vypadaly nejvýše na šest let a oni je tou nehodou téměř zabili.

Ještě než k jejich autu přišli hasiči s nůzkami, začalo se Niki před očima dělat temno a pomalu se jí začaly zavírat oči. Pak už slyšela jen jejich hlasy, jak něco říkají, a pak už vše utichlo a byla kolem jen tma a nic víc. V bezvědomí viděla Niki své vzpomínky na svou nejlepší kamarádku Katku, na kluka jménem Tomáš, který se jí líbil, na své štěňátko, které zemřelo před čtyřmi měsíci kvůli nemoci, a na to, jak s babičkou a dědou chodili ven nebo jak pekli její oblíbenou višňovou bábovku.

N

A

Š

E

Po chvilce vyšla Niki s berlemi z pokoje a zahlédla Martina, jak sedí v malém křesle a má přes hlavu obvaz. „Martine, jsem tak ráda, že jsi v pořádku!“ řekla a sedla si vedle něj. Martin se jí zeptal, jestli neví, jak je na tom máma. Niki ale nevěděla, a tak, když prošla kolem sestry, zeptala se jí. „Nevím, ještě ji operují, musíte počkat, její zranění jsou vážná, je mi to líto.“ Po téhle větě to Niki připadalo jako nějaký zlý sen, ale nebyl. Nemohla tam jen tak sedět v křesle a čekat. Zvedla se, a i když to se zlomenou nohou bolelo, šla zjistit, kde máma je.

Chvilí to trvalo, ale našla operační sál, kde ji operují. Dovnitř ji ale nepustili, a tak alespoň čekala na chodbě u operačního sálu a dívala se přes velké skleněné okno místnosti. Během čekání se o mámu velice bála. Z její poraněné ruky uniklo hodně krve a kosti se nedaly vůbec opravit, protože byly zcela rozdrčené. Lékaři museli nakonec mámě část ruky amputovat.

Když se konečně vrátili domů, Niki s Martinem teď mámě pomáhali daleko víc než dříve. Táta byl po operaci hlavy stále v nemocnici. Hasičům a pánovi v červeném autě byli všichni neskutečně vděční, protože bez nich by tu nehodu nejspíš nepřežili.

Tereza Černecká, 9.B

SUNDEJ NOHU Z PLYNU

Sundej nohu z plynu
malé dítě prosí.

Řekněme si narovinu –
naše zdraví radost nosí.

Na světlech si chvíli počkej,
o pár metrů dál si tleskej,
že nepřejels tam na červenou,
pěkně počkals na zelenou.

Vnímej značky u silnice,
pozor dávej na zajíce,
co skáče si u velkého buku.
A ty? Hledáš fotky na Facebooku!

Zpomal, teď užívej si krásu cest,
ať nestaví tě řada žlutých vest.
Nikdo z nás přec vůbec nechce,
končit život svůj tak lehce!

Měj z jízdy více radosti,
ať blízcí nemusí mít starosti,
že domů už se nevrátíš a
všechny kolem zarmoutíš.

Když s auty chcete měřit síly,
tak na závodech ...první v cíli.
Tam nebude vám nikdo bránit,
ani ti, co mají „pomáhat a chránit.“

Tak ještě jednou, shrňme si to,
ať vám to pak není líto...

V obci pěkně padesátka,
ať pak z toho není hádka!
Mimo obec devadesát
a sto třicet na dálnici,
v obci zase jen padesát,
takto jezdi po silnici!

Tak dej tedy nohu z plynu,
ať neneš v sobě vinu
z tragédie, co může se stát,
neměli bychom se tomu smát!

Vždyť i pomalejší jízda potěší,
ať jsou lidé i v tomto moudřejší!

Veronika Janková, 9.A

P

R

Á

C

E

V

1774 Všeobecný školní řád Marie Terezie zavedl povinnou školní docházku.

Předtím mělo hodnocení žáků na školách podobu volného posudku, který stávající

Y

učitel předával budoucímu učiteli žáka. Spíše než o vysvědčení můžeme hovořit o „osvědčení o studiu“, které studenti například dostávali po ukončení středoškolského studia v případě, že hodlali dále studovat. Původně se vysvědčení nevydávalo v pololetí a na konci školního roku tak, jak jsme zvyklí dnes, ale žáci je dostávali až tehdy, když po absolvování školní docházky opouštěli školu.

S

1805 posuzovalo „Politické zřízení školské“ mravy jako velmi dobré, dobré, prostřední, školnímu řádu nepřiměřené a prospěch jako velmi dobrý, dobrý, prostřední, slabý.

V

1884 se ruší čtvrtý stupeň z mravů.

1905 Zatímco pro obecné školy zůstává v platnosti dosavadní klasifikace prospěchu, která do té doby platila i pro měšťanské školy (1= velmi dobrý, 2=

Ě

dobrá, 3= dostatečný, 4= sotva dostatečný, 5=nedostatečný), pro měšťanské školy se zavádí pětistupňové hodnocení prospěchu (1=výborný, 2= chvalitebný, 3= dobrý, 4=dostatečný, 5=nedostatečný), mravy (1=chvalitebné, 2=uspokojivé, 3=zákonné, 4=méně zákonné - to měl náš Karel Poláček, 5=nezákonné); pilnost: 1=vytrvalá, 2=náležitá, 3=dostatečná, 4=nestálá, 5=nepatrná - tato hodnocení měl Karel Poláček. 1937 školní a vyučovací řád pro klasifikaci chování stanovil stupnici tří známek

D

(1=chvalitebné, 2=uspokojivé, 3=neuspokojivé).

1943 zavedena šestistupňová klasifikace prospěchu (1=velmi dobrý, 2=dobrá, 3=uspokojivá, 4=dostatečná, 5=sotva dostatečná a 6=nedostatečná) a chování (1=chvalitebné, 2=uspokojivé, 3=méně vyhovující, 4=nevyhovující).

Č

1945 se naše školství vrátilo k pětistupňové stupnici hodnocení prospěchu.

1951 Klasifikační řád předepisoval známky z chování (1=velmi dobré, 2=uspokojivé, 3= méně uspokojivé, 4=neuspokojivé). V 1. pololetí školního roku 1953/4 měl tedy náš žák šesté třídy na vysvědčení z chování čtyřku, ale na konci roku z chování dvojku...

E

1963 jej zrušil klasifikační řád. Od té doby je jen trojka z chování.

Budoucí slavný spisovatel Karel Poláček dostal na vysvědčení z chování hodnocení méně zákonné pro vzdorovité chování. Bylo to na konci druhého pololetí kvinty na gymnáziu v jeho rodném Rychnově nad Kněžnou ve školním roce 1907/8.

N

Současně měl na vysvědčení tři nedostatečné (v jazyce latinském, jazyce řeckém a matematice) a čtyři dostatečné (v jazyce českém jakožto vyučovacím, přírodopise, jazyce německém, v dějepise a zeměpise; tehdy to byl jeden předmět). Klasifikovala se i pilnost, tak tedy v 1. pololetí měl nestálou a ve druhém nepatrnou.

Í

Poté byl přijat do kvinty vyššího gymnázia v pražské Truhlářské ulici (druhý český ústav, kde byla reálná naděje, aby Žid dosáhl maturity, byla až v Domažlicích), ale i tam bylo typické, že postupoval do vyšších tříd s reparátem. V septimě – někde se píše v oktávě - obdržel nedostatečnou známku, jinde se praví minus dostatečně z české kompozice na téma Pokus o fejton, kterážto práce byla předčítána za halasného posměchu celé třídy.

Miroslav Hrabovský

Einstein z něj holt nebude, povzdechne si ne jeden rodič nad úředním listem zvaným Vysvědčení. Vysvědčení je vizitkou, jediným hmatatelným důkazem, jak na tom ten náš, ta naše je, potažmo jak úspěšný jednou bude, co dokáže a kolik si vydělá. Jak bláhové!

Právě Einstein budiž dokladem, že váha vysvědčení je relativní, stejně jako teorie, kterou on, průměrný žák, později vymyslel. V USA kdysi dlouhodobě sledovali děti, které ve škole vynikaly. V dospělosti se řada z nich zařadila do šedivého průměru.

Vysvědčení sice není obyčejný kus papíru a samé jedničky mohou něco usnadnit, jen pramálo však vypovídá o tom, jak si žák povede v životě.

Známy bavič Karel Šíp s úsměvem vzpomíná, jak mu nešly exaktní předměty. S pětkou z elektrotechniky na vysvědčení přišel domů ze střední školy. Naštěstí pro něho to bylo jen pololetní vysvědčení, kvůli kterému se ještě nepropadává. „Já jsem dělal čtyřletou filmovou průmyslovku v Čimelicích, kde první dva ročníky byly pro všechna zaměření společné a od třetího se to dělilo na technické a umělecké obory. A proto se tam učily i fyzika, matematika nebo elektrotechnika, které mi vyloženě nešly, nebavily mě, protože kvůli nim jsem na té škole ani nebyl. Bral jsem je spíš jako nutné zlo,“ říká známý bavič.

„Ale pětka byla i pro mého tatínka moc a mám pocit, že tenkrát poprvé a naposledy na mě vztáhl ruku, pouštěl hrůzu a říkal, že chápe, že mi technické věci nejdou, ale pětka už je příliš. Tak jsem slíbil, že do konce roku to vytáhnou na čtyřku. Ale nějaké tresty, že něco nesmím,

se u nás nevedly. A ani já svému klukovi takové tresty neuděluji,“ dodává. Jinak než výpraskem se ta pětka na jeho životě nepodepsala. Školu úspěšně skončil a maturoval s jednou trojkou, dvěma dvojkami a jedničkou. Pak se snažil dostat na FAMU, dvakrát ho pro nedostatek talentu nepřijali. Ale nemyslí si, že by mu při přijímačkách nebo kdykoli jindy vysvědčení nějak výrazně uškodilo nebo pomohlo. „Dokonce si myslím, že ho při přijímačkách po mně ani nechtěli,“ vzpomíná. Vysokou školu tedy nevystudoval. „Vím, že při tom, co nyní dělám, se bez ní obejdu, ale tenkrát v devatenácti letech jsem měl pocit, že bych se měl vyučit ještě v oboru režie, a podruhé jsem to zkušel na dokument. Pak už jsem to vzdal.“

Nad některými známkami ale zůstává rozum stát. Například Leoš Mareš, známý svými skandály, dostal v osmé třídě svými skandály, dostal v osmé třídě jedničku z chování. Bavič Michal

ČESKOSLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

ZÁKLADNÍ ŠKOLA BEROUN 2 - Město
 Trvalého 1385 PSČ 265 85

Třída: VIII. A Číslo v třídním výkazu: 17 Školní rok: 19. 20 / 19. 20

VYSVĚDČENÍ

Jméno a příjmení: Leoš Mareš
 Den, měsíc a rok narození: 17. dubna 1976
 Místo: Beroun okres: Beroun
 Náródnost: česká Státní občanství: české

Chování	I. pololetí	II. pololetí
	<i>dobrá</i>	<i>dobrá</i>
Prospěch v povinných předmětech:		
Cesky jazyk a literatura	<i>okladitelny</i>	<i>okladitelny</i>
Ruský jazyk	<i>vyborny</i>	<i>vyborny</i>
Dějepis	<i>okladitelny</i>	<i>okladitelny</i>
Občanská nauka	<i>okladitelny</i>	<i>okladitelny</i>
Zeměpis	<i>vyborny</i>	<i>vyborny</i>
Matematika	<i>okladitelny</i>	<i>okladitelny</i>
Přirodopis	<i>okladitelny</i>	<i>okladitelny</i>
Fyzika	<i>okladitelny</i>	<i>okladitelny</i>
Chemie	<i>okladitelny</i>	<i>okladitelny</i>

Suchánek měl na maturitním vysvědčení čtyřikrát dostatečnou a dvě trojky. Jeho televizní parták Richard Genzer měl na rozdíl od něj jen jednu trojku. Dara Rolins, která hudbou slušně vydělává, prošla konzervatoří spíš jako dvojkařka. Premianty se samými jedničkami byli Lucie Vondráčková

Plekancová nebo režisér Zdeněk Troška.

Michaela Kynclová

1

1

1

Š

O

T

E

K

P
R
Á
C
E

D
R
U
Ž
I
N
Y

